

Γέροντας Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης: Κανένας χριστιανός δεν πρέπει να υπάρχει χωρίς να ξέρει

Ἡ

βυζαντινή μουσική είναι πάρα πολύ ωφέλιμη. Κανένας χριστιανός δεν πρέπει να υπάρχει χωρίς να ξέρει βυζαντινή μουσική. Πρέπει όλοι να μάθουμε. Έχει άμεση σχέση με την ψυχή. Ἡ μουσική αγιάζει τον άνθρωπο αναίμακτα. Χωρίς κόπο, ἀγαλλόμενος, γίνεσαι ἅγιος.

Μες στην ψυχή του ἀνθρώπου υπάρχει ἡ ἀρμονία. Στην ἀρχέγονη ψυχική μας κατάσταση υπήρχε αὐτή ἡ ἀρμονία, γι' αὐτό και ορισμένοι ἀνθρώποι πού λέμε ὅτι ἔχουν χάρισμα, συμβαίνει διότι εἶναι ἀπλοί και βγαίνει το ἀρχέγονο. Ἡμασταν στην ἀρμονία, τώρα ἔχομε πέσει στη δυσἀρμονία και ευχαριστιόμαστε σ' αὐτήν. Εἶδατε κάτι «τεντζερέδες» πού παίζουν οἱ ἀνθρώποι σήμερα; Προσπαθοῦν να δημιουργήσουν κάποια ἀρμονία, ἀλλά δεν μπορεῖς να το πεις αὐτό ἀρμονία. Αὐτό, βέβαια, ἔχει ἀνταπόκριση μες στην ψυχοσύνθεση τους, γιατί εἶναι μπερδεμένοι ἀνθρώποι και αισθάνονται ἐκεῖ τα σκιρτήματα της ἀρμονίας. Αρέσκονται, ὁμως,

σε κάτι όχι αρμονικό. Καλά τα λέγω αυτά;

Τώρα έχουμε το παρά φύσιν, το παρείσακτον. Το παρείσακτον είναι αυτό πού απέκτησε ό άνθρωπος στο δάσος. Τα «τεντζερέδια» ταραύσσουν, διότι καλλιεργούν το παρείσακτον. Ενώ ό άλλος πού έχει το άρχέγονον, την όντως αρμονία, τέρπεται και ευχαριστεύεται σ' αυτήν και δυσφορεί στο φάλτσο.

Ή βυζαντινή μουσική είναι πάρα πολύ εύκολη, όταν την ερωτευθεί ή ψυχή. Είναι τόση ή ωφέλεια της αρμονίας στην ψυχή! Αυτός πού ξέρει μουσικά και έχει ταπείνωση, έχει την χάρι του Θεού. Πάει να θυμώσει, να εκραγεί, αλλά φοβάται τη δυσαρμονία, διότι και ό θυμός και όλες αυτές οι αμαρτωλές καταστάσεις δεν είναι μέσα στην αρμονία. Κι έτσι μισεί σιγά σιγά την κακία και εγκολπώνεται την αρετή, πού είναι αρμονία. Όλες οι αρετές έχουν αρμονία. Ούτε στενοχώριες μπορεί να έχεις, ούτε... Μπορείς να ζεις μέσα στη χαρά. Άμα καταλάβεις πώς έρχεται καμιά μαυρίλα στον ορίζοντα της ψυχής σου, λες ένα ωραίο τροπάριο και ή μαυρίλα γίνεται ύμνος στον Θεό. Τη δύναμη αυτή πού θα σε στενοχωρούσε και θα σε καταπίεζε, την ίδια δύναμη τη βουτάς και την αγιάζεις.

Μια φορά είχε κάποιος δαιμόνιο, ό βασιλιάς Σαούλ, και πήγαινε ό Δαβίδ και του έψαλλε και ό δαίμονας έφευγε. Πήγαινε με το ψαλτήρι — το ψαλτήρι ήταν όργανο. Όταν τον έπιανε το δαιμόνιο της μελαγχολίας, πήγαινε ό Δαβίδ και του 'παιζε το ψαλτήρι κι έτσι έφευγε ό δαίμονας.

Που 'ναι αυτοί πού τρέχουνε να βρουν θεραπεία για την κατάθλιψη. "Όταν μάθουνε βυζαντινή μουσική και δούνε τη μαυρίλα να 'ρχεται, πάπ! ένα δοξαστικό κι ή μαυρίλα πού έρχεται να σε καταλάβει, ως ένα είδος ψυχικής μελαγχολίας, γίνεται ύμνος προς τον Θεό. Εγώ το πιστεύω αυτό. Απόλυτα το πιστεύω. Σάς το λέω ότι ένας μουσικός, πού αγαπάει τη μουσική, πού είναι ευσεβής, μπορεί μια δυσκολία του να την κάνει έργο μουσικό ή ένα έτοιμο έργο να το ψάλει, να το αποδώσει. Έτσι, προκειμένου να κλαίει και να καταπιέζεται, προσφέρει μια δοξολογία στον Θεό. Σάς το λέω, έτσι το πιστεύω και το βλέπω. Δεν παύει ρόλο αν ένας είναι δέκα χρονών ή δεκαπέντε ή είκοσι ή και αν είναι τριάντα. Όλοι έχουν τη ροπή αυτή μέσα τους. Όλοι την έχομε, αρκεί να την ξυπνήσομε, αρκεί να ερωτευθούμε την τέχνη.

Όταν ψάλλεις, όμως, αν δεν έχεις Πνεύμα Θεού, έρχεται ό πειρασμός του εγωισμού και σε στραπατσάρει. Δεν έρχεται αυτό πού λέω εγώ, αυτή ή χαρά, αυτή ή αγαλλίασης. Έρχονται μπερδέματα εγωιστικά. Ενώ αυτό το άγιο πράγμα, ή μουσική, πρέπει να ειρηνεύει και να εναρμονίζει. Στα μουσικά δεν μπορεί να σκέπτεσαι πρόσωπα. Με τα μουσικά πρέπει να είσαι στο μέτρο. Πολλοί έχάθηκαν άπ'τή μουσική. Πολλές ψυχές έπαθαν, αρρώστησαν από την υπερηφάνεια.

Εκεί πέρα στην έρημο οι Γέροντες μου δεν μου είπανε να μάθω μουσικά. Εγώ το ήθελα. Δεν έμαθα, όμως, υστερήθηκα αυτές τις γνώσεις. Στην έρημο είναι καλά να ψάλλεις, γιατί είσαι ανεπηρέαστος. Ενώ, όταν πάς στην εκκλησία, έχεις ολόκληρο το εκκλησίασμα στο μυαλό σου μπορεί να κοιτάς τις εικόνες, αλλά να αισθάνεσαι ότι όλοι ακούνε εσένα και να φουσκώνει ό εγωισμός σου. Πολλές φορές μπορεί ό μουσικός να χάσει την προσπάθεια του, την απόδοση του. Γίνεται ένα μπερδεμα με το πνεύμα του εγωισμού. Μπορεί να πετάξει ό λογισμός εκεί πού δεν πρέπει, μπορεί πολλά να πάθει. Αλλά θα πείτε: «Ν' αποφεύγομαι τη μουσική, γιατί μάς βάζει σε πειρασμό;». "Όχι να μάθουμε μουσικά, να μπούμε έτσι στο πνεύμα του Χριστού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΛΟΓΟΙ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr